

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

МЕТА: підготувати висококваліфіковані і відповідальні кадри для органів державної влади та органів місцевого самоврядування, здатних розробляти, аналізувати і реалізовувати державну політику, результативно й ефективно виконувати управлінські функції, сприяти інноваційним процесам з метою утвердження соціальної справедливості, демократії, забезпечення прав і свобод людини відповідно до світових стандартів.

ЗАВДАННЯ:

Сформувати у слухачів систему знань з основ теорії, методології та історії державного управління. Задля цього:

- надати уявлення про континуум світової і вітчизняної державно-управлінської думки, об'єкт, предмет і функції науки державного управління, її значення на сучасному етапі національного державотворення;
- розкрити сутність держави як суб'єкта управління суспільними процесами і тенденції її розвитку, а також зміст понять “державне управління”, “публічне управління”, “врядування”, інших базових понять теорії державного управління;
- визначити основні чинники, що обумовлюють сучасний стан державно-управлінської системи, об'єктивну необхідність і напрями її трансформації;
- ознайомити з витоками та еволюцією української традиції врядування, з європейською системою адміністративних цінностей і стандартів, із кращим вітчизняним і зарубіжним досвідом організації публічної влади й управління та обґрунтувати його практичне значення для сьогодення.

Сприяти формуванню у слухачів гуманістичних цінностей, історичної свідомості, стратегічного мислення, інноваційності, позитивізму.

Виробляти у слухачів уміння аналізувати державно-управлінські відносини, чинну систему публічного управління і на основі інноваційних підходів визначати шляхи її реформування.

Удосконалювати навички аналітичної, виконавчо-розпорядчої діяльності, організації надання послуг, розроблення і реалізації конкретних заходів щодо забезпечення результативності й ефективності публічного управління.

РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Володіння належними знаннями з теорії, методології та історії державного управління, бути обізнаними щодо світового досвіду публічного адміністрування, конкретно-історичної обумовленості структур, форм і методів державного управління, загального напрямку і тенденцій становлення нової системи публічної влади й управління в Україні.

Уміння запроваджувати у свою діяльність, у діяльність відповідного органу публічної влади, організації, структурного підрозділу науково обґрунтовані підходи щодо вирішення практичних завдань держави у різних сферах життєдіяльності суспільства, враховуючи особливості конкретних об'єктів управління. А саме:

- забезпечувати науковий підхід до розроблення проектів нормативних актів, програм соціально-економічного і культурного розвитку, інших управлінських рішень;
- оцінювати державне управління за результатами досягнутих змін у відповідних сферах суспільного життя і на основі інноваційних підходів, використовуючи сучасні методи наукового аналізу, визначати стратегії удосконалення виконавчо-розпорядчої діяльності органів публічної влади, їх підрозділів і посадових осіб;
- у складі групи фахівців чи самостійно розробляти конкретні заходи щодо удосконалення технології державно-управлінської діяльності, організації надання послуг фізичним і юридичним особам, раціоналізації організаційно-функціональної структури органів виконавчої влади та їх апаратів, державних установ і організацій;
- координувати діяльність відповідних ланок державного апарату задля послідовного проведення державної політики;
- взаємодіяти з суб'єктами політичного процесу, залучати на засадах партнерства органи місцевого самоврядування, неурядові організації, бізнес-структури до вирішення ключових проблем соціально-економічного та культурного розвитку;
- надавати консультації органам державної влади і органам місцевого самоврядування щодо визначення раціональних шляхів та вибору дієвих механізмів реалізації державної політики на певному напрямі чи в межах відповідної території, здійснювати експертно-аналітичний супровід їх діяльності;
- застосовувати сучасний теоретико-методологічний інструментарій для аналізу комплексу проблем, що виникають у процесі проведення політичної, адміністративної, адміністративно-територіальної, інших інституційних реформ, розроблення і реалізації конкретних заходів щодо їх розв'язання;
- узагальнювати та упроваджувати вітчизняний і зарубіжний досвід, враховувати історичні уроки з метою прискорення процесу становлення в Україні системи демократичного врядування, її наближення до європейських стандартів;
- забезпечувати відкритість і прозорість діяльності органів державного управління і органів місцевого самоврядування.